

Jan Paweł II

Psalm 87 - Syjon matką narodów : audiencja generalna : (13 listopada 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/2, 356

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Audiencja generalna
(13 listopada 2002 r.)⁷

Psalm 87 – Syjon matką narodów

[...]

5. Ta kościelna interpretacja Psalmu w chrześcijańskiej tradycji zostaje odczytana w kluczu mariologicznym. Jeruzalem stanowiło dla Psalmisty prawdziwą «metropolię», czyli «miasto-matkę», w którym był obecny sam Pan (por. So 3, 14-18). W tym świetle chrześcijaństwo opiewa Maryję jako żywy Syjon, bo Jej łono zrodziło wcielone Słowo i w następstwie tego – odrodziło dzieci Boże. Taka jest chrześcijańska interpretacja Psalmu 87 [86] przez Ojców Kościoła – od Ambrożego z Mediolanu do Atanazego z Aleksandrii, od Maksyma Wyznawcy do Jana Damasczeńskiego, od Chromacjusza z Akwilei do Germana z Konstantynopola.

Posłuchajmy słów mistrza tradycji ormiańskiej Grzegorza z Nareku (ok. 950-1010), który w swym *Panegiryku na cześć Najświętszej Maryi Panny* zwraca się do Dziewicy w następujący sposób: «Uciekając się do Twego najbardziej godnego i potężnego wstawiennictwa, jesteśmy bezpieczni, o święta Boża Rodzicielko, znajdujemy bowiem orzeźwienie i odpoczynek pod płaszczem Twojej opieki, który chroni nas niczym dobrze umocniony mur: mur ozdobny, pięknie wysadzany najczystszyimi brylantami; mur spowity w ogień, dlatego niezwykłony dla złoczyńców; mur skrzący się blaskiem, nieprzystępny i nie dostępny dla okrutnych zdrajców; mur zewsząd otoczony, według Dawida, którego fundamenty położył Najwyższy (por. Ps 87 [86], 1. 5); mur mocny górnego miasta, jak mówi św. Paweł (por. Ga 4, 26; Hbr 12, 22), do którego przyjąłeś wszystkich jako mieszkańców, ponieważ poprzez narodzenie Boga według ciała uczyniłaś synami górnego Jeruzalem synów Jeruzalem ziemskiego. Dlatego też ich usta błogosławią Twe dziewicze łono i wszyscy wyznają Cię jako przybytek i świątynię Tego, który jest współistotny Ojcu. O Tobie zatem możemy powiedzieć razem z prorokiem: ‘Obyś była dla nas schronieniem i pomocą w chwilach trudności’ (por. Ps 46 [45], 2)» (*Testi mariani del primo millennio*, IV, Roma 1991, s. 589).

⁷ „L'Osservatore Romano” 24(2003) nr 3, 30.